

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΣΟΔΑΛΛΗ ΕΞ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΣ

ΑΡΙΘ. 182. — 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 100

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Εν Αθήναις. — Φρ. 10 —
ταίς ἐπαρχίαις. — 12 —
τῇ ἀλλοδαπῇ. — 20 —
Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησία καὶ ἀρχεῖται ἀπὸ
τῆς 1. Ianouariou ἐκάστου ἔτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθηερῶν σκοπῶν.
Ἐξ Ἀλβανίας ἀγγέλλεται ὅτι ὁ γνωστὸς ἐπὶ φιλοπα-
τρίᾳ Ἰδμενέυς Βιττόρης συντάξας καὶ κατέθηκεν ἐπιστή-
μους τὴν διαθήκην αὐτοῦ, δι' ἣς ἐγκαθίστηται γενικὸν κληρο-
νόμος τῆς μεγάλης περιουσίας τῶν ὑπαρξαμένων τὰς
500.000 φράγκων, τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλλη-
νικῶν γραμμάτων, κληροδοῦν ἅμα διάφορα ποσά εἰς φιλ-
ανθρωπικὰ καὶ εκπαιδευτικὰ καὶ ἄλλα ἔργα.
ὑπὲρ τοῦ συλλόγου. Σωκράτης, διάφοροι προσήνοχοι
τὰ πέντε δραχμῶν 900.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2152. Ἰστορία. Ἐκδόσεις κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'.
Τόμος Θ'. 22 Ianouariou 1880. Ἀριθ. 234 (182). Λεπτά 20.
Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», δόξ. Σαββίου, ἀριθ. 64
4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Πανομοίωτον τῆς ὁπα-
γραφῆς τοῦ Ἀνδρέου Μεταξά. — Ἀνευ οἰκογενείας. (Μυθι-
στορία Ε. Μαλὸ βραδεύεισα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδη-
μίας. Μεταξά, Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Ἐν κοινωνίᾳ ζήτημα.
— Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἐπιτιμὸς πολιτῆς. — Ἐπιφανεῖς
ἀφ' ἡμερῶν. — Γνωμικὰ καὶ ἀνέκδοτα ἡλικίας τοῦ δαυὶδ Δα-
λα-Ροσσου. (Μεταξά, Γ. Ζωχιού). — Ἀνέκδοτα πνεύματι.
— Ἐντυπώσεις. — Ἀλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλὴ
καὶ ἑβδόμη. — 2153. Λόγος ἐναρκτήριος τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐν Σύρῳ
Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Μεθοδίου Πα-
παναστασιόπουλου μέλους τῆς Κομνηνῆς τῆς Σχολῆς, καὶ
λογοδοσία ὑπὸ Νικολάου Παπαδῆ τοῦ ταμίου αὐτῆς. Ἐν
Ἐρμούπολει, τυπὸς «Προόδου», 1880, σ. 151. — 2154. Βίος
παράλληλος τοῦ Πλουτάρχου. Ὁ ἐν τοῖς Γυ-
μνασίοις διδασκόμενος. Τέχνης πρώτον. Ἀγίος Κλεομένης.
Μετὰ σχολίων ὑπὸ Μ. Γκιόλμα, καθηγητοῦ. Ἐν Ἀθήναις,
τυπογραφεῖον. «Ὁ Παλαμήδης», 1880, 8ον, σ. 61 καὶ 107
ἀρ. 2, 50. — 2155. Beiträge zur Kenntnis des Vaterlandes
und der geographischen Verbreitung der Rosskass-
tanie, des Nussbaums und der Buche. Von Th. von
Heldreich. Berlin 1879. σελ. 18, 8ον. [Τὴν σήμεραν καὶ
τὴν σπουδαιότητα τοῦ ὀνό τοῦ κ. Χελδράϊ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ
διατριβῇ πραγματευομένου ζητήματος. Ἡ ἐρὶ τῆς πα-
τρίδος καὶ τῆς γεωγραφικῆς διαδόσεως τῶν
ἀνδρῶν Ἱπποκαστανίας καρυδέας καὶ ὀξύς.
ἀλλ' ὅμως μόνον τῶν παρ' ἡμῖν θύναται νὰ κατανοήσῃται.
καὶ ἡ διατριβὴ δὲ ἀποτεινέται κυρίως εἰς ἔθνη κατοικοῦντα
βοτανικὸν κύκλον.
Ὁ θετικὸς δογματὸς τῆς χώρας, ἀφ' ἧς αὐτὸν τι ἐξορρέθη
καὶ διεδόθη ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἄλλων
μέσων εἶνε ζήτημα τοσοῦτον πολὺπλακὸν καὶ δυσεξέλεγκτον,
ὅστε θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν δυσχερεστάτων, διότι καὶ πολλοὶ
ἡσυχάζουσιν οὐχ ὅλως ἐπιτυχῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτου.
Ἡ συμβουλὴ λοιπὸν αὐτῇ τοῦ κ. Χελδράϊ φαίνεται ἡμῖν
ἀνεκτιμήτου, καθόσον πιθανώτατα ὀρίζει τὴν πατρίδα τριῶν
ἐν τῶν καθάρων ἑλληνικῶν. Ἀδριαμερστάνη, περιλήψιν
ταῖς περιεχομένου τοῦ φυλλαδίου κατὰ χωρίζομεν ὡς:
— Ὁ γεωμῆδης: Ἡ ἐν γράφῃ ἱστορίαν τῶν θεραπευομένων
ὑγίων καὶ φυτῶν κατὰ τὴν μετέδοσιν αὐτῶν, εἰς τὴν ἑλ-
λην. Ρώμην καὶ λοιπὴν Εὐρώπην, ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἱ-
πποκαστανίας ἀναφέρει ὅτι αὐτὴ διεδόθη ὑπὸ τῶν Τούρκων
ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Τοῦτο δὲ λέγουσι καὶ ὅσοι τῶν νεωτέρων

βοτανικῶν ἐγράψαν περὶ Ἱπποκαστανίας, ὡς ἐξάγεται ἐκ
τῆς τελείας ἱστορικῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς προποσέταται ἐν
ἀρχῇ τοῦ φυλλαδίου. Ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτῇ, καθὼς ἦν πρὶν
τῆς Ἱπποκαστανίας ἢ τοῦ βόρειου Ἀσίας, τοῦ Τιβέτα καὶ τῆς
Ἱνδοκίνας, πρὸς δὲ τούτοις ἡ ἡμεῖς ὅτι ὅτι τῶν πλεόντων
στον βοτανικὸν καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ χώρα, ἐν ἣ ἡ Ἱπποκασ-
τανία ἐφέρετο αὐτοφύτως ἐκ τῆς ἑλ-
— Νεωστὶ (1875) ὁ Tschitscheff ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν
ἐν Φλωρεντίᾳ οὐνοδὸν εἶπεν αὐτῷ ὁ κ. Ὀρρανίδης ὅτι ἡ
Ἱπποκαστανία ἀπαντᾷ αὐτοφύτως ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς χερ-
σονήσου. Ἀλλ' ὁ κ. Ὀρρανίδης δὲν ἔδωκεν οὐδὲν ἀκριβέ-
στερον, αἱ δὲ πληροφάνειαι τοῦ ἐστριζόμενου ἐπὶ πρίτων. Εἰς
τὸν κ. Χελδράϊ ἀπέλειπε κατὰ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ κατὰ
τὴν βορείαν Ἑλλάδα περιοδεῖν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ πατρίδι καὶ
τοῦλάχιστον τὴν χώραν, ἀφ' ἧς ἐξορρέθη ἡ Ἱπποκαστανία.
Καὶ δὴ οὐ μόνον εἶδε τὸ δένδρον κατὰ πρῶτον φυτόμενον
ἐπὶ τῶν περὶ τὸν ἑλ-
— Ὁ κ. Χελδράϊ εἶπε ὅτι φάραγγος τοῦ Μακροχώρα, ἀλλὰ καὶ εἰς
τῇ φάραγγος τοῦ ὄρους Καλακιδίου, εἰς τῇ φάραγγος
καὶ τῇ κοιλίᾳ Στενίμης τοῦ Τιμωρῆστος ἐπὶ τοῦ ὄρους
Κούκου καὶ ἐπὶ τῇ ὄρει, φυτόμενον εἰς ἕως 3000, 4000
πόδι. Συμπεραίνει δὲ ὁ κ. Χελδράϊ ὅτι τὸ δένδρον φύ-
ται αὐτοφύτως (ἐγγὺς) ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων, τὸ μὲν διότι
οὐδέμία παράδοσις διετηρήθη παρὰ τοῖς κατοικοῦσι ἐν μα-
τερυσι τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Τούρκων, τὸ δὲ
ὅτι καὶ σπουδαιότερον, διότι φέρεται κατὰ μέγα πλῆθος
καὶ ἐπὶ χωρῶν μεμακρυσμένων καὶ ἀκατοκήτων χωρῶν,
ἐπὶ τῶν σπανίων δὲ ἐπὶ τῆς ὀρεινῆς τοῦ Μακροχώρα, ἐπὶ τῇ
ὄρει τῆς φουτῆς οἱ Τούρκοι ἰδούσιν ἐγγύστατα τῶν πό-
λεων, ἢ ἐν τῇ αὐτῇ, ἢ ἐν τῇ οὐρανῇ χωρῶν, ἀφ' ὧν
σπανίως οἱ Τούρκοι ἐν Ἑλλάδι ἀπεμακρύνονται.
— Τέλος ἀνέκαθεν βεβαιώσιν: ὅτι καὶ ἀλλὰ καὶ τῆς με-
γάλης ὀρεινῆς σειράς τῆς ὄρεις καὶ τοῦ βελουχίου φέρεται
ἡ Ἱπποκαστανία. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῇ Hawking φέρεται καὶ ἐπὶ
τοῦ Πίνδου καὶ τοῦ Πηλίου, τὰ ὅρη δὲ τὰτα δὲν κείνται
πολὺ μακρὰν τῆς ὄρεις, ὡς κυρίως καὶ ἀρχαῖοι νομίζοντες
τῆς Ἱπποκαστανίας ἐν Εὐρώπῃ, πρὶν νὰ θεωρηθῇ τὴν
Θεσσαλίαν μετὰ τῆς Φθιώτιδος, τῆς Εὐβοτίας καὶ τῆς
Ἡπειροῦ. Εἶνε δὲ πολὺ πιθανώτερον ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐν Μακεδο-
νίας καὶ Θράκης νὰ μετέφον αὐτὴν οἱ βοτανικοὶ εἰς Κων-
σταντινούπολιν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην.
— Ἐν τῇ τελείᾳ κ. Χελδράϊ πραγματεύεται ἐν σύντομῳ καὶ
τὸ περὶ τῆς πατρίδος τῆς καρυδὸς καὶ τῆς ὀξύς (κοινὸς
ὄξυς) ζήτημα. Καὶ ὡς πρὸς τὴν τὴν πρώτην παραδέχεται
μὲν τὴν γνώμην τῶν πλείστων βοτανικῶν, ὅτι ἡ καρυδὸς
μετενέχθη ἐκ τῆς Ἀσίας ἀλλὰ ὀποθεῖται τοῦτο ἔγενετο
ἐν χρόνοις προϊστορικοῖς, καὶ ὅτι ἡ καρυδὸς ἔκτετος τοσοῦτον
μεταστάθῃ πρὸς τὴν χώραν καὶ ἐξηγρηθῇ, ὥστε ἐλάβε τὸν
χαρὰ τῆς τοῦ αὐτοφύτου καὶ αὐτοχθόνου ἀπὸ τῶν ἀρ-
χαιοτάτων χρόνων, διό καὶ ὁ θεόφραστος ἀναφέρει ἀγρίαν
καὶ ἡμερὴν καρυδὴν.
— Περὶ δὲ τῆς ὀξύς ἡτο γινώσκον μέγιστον τοῦδε ὅτι μεσημ-
βρινὸν ὄριον τῆς βλαστήσεως αὐτῆς ἡτο ἡ Μακεδονία, ὁ
Ὀλύμπος, τὸ Πήλιον καὶ ὁ Πίνδος ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ἑλ-
λώπῃ. Ὁ Fraas μάλιστα εἰπε ρητῶς ὅτι δὲν φέρεται να-
τίως ἐπὶ Πίνδῳ. Ἐν τούτοις ὁ κ. Χελδράϊ ὁδηγῆται ἐκ
διηγήσεων, μετέδῃ καὶ ἐν τῇ ἀποφάνει ὀξύς, ἀποτελοῦ-
σας ἐκτεταμένα δάση εἰς τὴν ἄνω κοιλίᾳ τοῦ Εὐφύου καὶ
ἐπὶ τὸν κορυφῶν τοῦ ὄρους Ὄξυς (δυτικῶν κοιλίᾳ τῆς
ὄρεις). Κατὰ τὰς πληροφάνειας δὲ, αἱ συνελθεῖν παρὰ τῶν
νομιάων ποιμένων, ὑπάρχουσιν ὀξύς καὶ βορείοτερον τοῦ
Τιμωρῆστος, εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀγρῶν, καὶ ἐν τῇ Ἡπειρῇ
ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ Ἀσπροποτάμου. Σ. ΜΗΤΑΡΑΧΗΣ.]
2156. Theodor von Heldreich: Eine Idylle vom Korax. Mit topographischen
und philologischen-dendrologischen: Bemerkungen (Se-
parat-Abzug aus M. Deffner's Archiv für mittel- und
Neugriech. Philologie Bd. I. S. 89-103. Athen. Buch-
druckerei von Andre Coromilas, 1880, 15.

Ἐν Παρίσις συνίστη ἐπιτροπὴ ἐκ διαφόρων φιλελλη-
νων καὶ ἐτέρων λογίων Γάλλων, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Κ.

Ém. Egger πρὸς κατασκευὴν δι' ἐράνου τῆς προτομῆς τοῦ ἀποθανόντος διασήμου Γάλλουιστοῦ J. Courtaud-Divergeres, συγγραφῆς πολλῶν συγγραμμάτων, ἰδίᾳ δὲ μά-
γανος καὶ ἀρίστου Γαλλοελληνικοῦ λεξικοῦ, ὅπερ καὶ ἐν Ἑλ-
λάδι κατέστησεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ γνωστότατον. Τὸ δημοτικὸν
συμβούλιον τῆς πατρίδος τοῦ Φελλετὲν (διαμέρ. τῆς Creuse)
παμψηφεί ἀπεδέχθη τὸν προσδιορισμὸν δημοσίας θήσεως
πρὸς ἱδρύσιν τοῦ μνημείου. Πᾶσα προσφορά ἀπανθύνεται
τῷ M. Delabrousse, trésorier, 39, rue Descartes à Paris.
Τοῦ διασημοῦ γάλλου ἑλληνιστοῦ προσεχὺς θά δημοσιευθῇ
βιογραφία ἐν τῇ Ἑστίᾳ.

— Ἐν τῇ ἐφετινῇ καλλιτεχνικῇ ἐκδόσει τῶν Παρισιῶν
ἔλαβεν τὸ μετάλλιον τῆς τιμῆς εἰς τὸ τμήμα τῆς ἀρχιτε-
κτονικῆς ὁ νεαρὸς ἀρχιτέκτων κ. E. Laviot διὰ τὸ ὑπο-
βληθὲν ὑπ' αὐτοῦ σχέδιον ἀνακαινίσσεως τοῦ Παρθενώου.
Ὁ κ. Laviot διέτριψε καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1878 ἐν Ἀθήναις
ποιήσας μακρὰς μελέτας περὶ Παρθενώου.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιγραφῶν ὁ περὶ τὴν
Βυζαντινὴν νομισματολογίαν ἐντρίβεατος K. Σχλουμ-
βέργερ ἀνέγνω ἐσπέρως διατριβὴν περὶ δύο Νορμανδῶν
ὁπλαρχηγῶν, de Hérard καὶ de Roussel de Bailleul οὕτως,
ὡς προϊστάμενοι τῶν ταγμάτων τῆς ἐν Βυζαντίῳ αυτοκρα-
τορικῆς φρουρᾶς, διεδραμάτισαν ἐξοχόν, πρόσωπον ἐν τῇ
βυζαντινῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος, ἦσαν δὲ μέγα
κλέος μαχομένοι κατὰ τῶν Σαρακηνῶν. Ἄλλος Γάλλος
ἡγίως, ὁ K. Digard, παρασκευάζει τὴν ἐκδόσιν τῶν Ἀπο-
θαιμίων τοῦ ἐκ Κερκύρας Νικάνδρου, ὅστις ἤρκασε κατὰ τὸν
16 αἰῶνα, περιηγήθη δὲ τὴν Ἑσπέρειαν ὡς διπλωματικὸς
ἀκόλουθος τοῦ κόμητος Ῥαβενσταίν, πρεσβευτοῦ τοῦ Κά-
ρόλου Ε'. Περὶ τοῦ Νικάνδρου πολλὰ ἔγραψε καὶ ὁ ἀδελφός
αὐτοῦ Μουστούδης.

— Μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ ἐν
Μοντεπελι πανεπιστημίου συγκαταλέγονται καὶ δύο κυρίαι,
μία Ρωσὶς καὶ μία Γαλλοὺσα. Ἐν τῷ αὐτῷ πανεπιστημίῳ
σπουδάζει φυσικομαθηματικὰς ἐπιστήμας δεκαεταεὶς Ρωσ-
στis. Ἐσχάτως δὲ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Λονδίνου ὁπέ-
στησαν μετ' ἐπιστήμας τὰς διδακτορικὰς ἐξετάσεις αὐτὸν
εἰκοσιεννέα κυρίαι.

— Ὁ πρωτόνυμος ἐν Βερολίῳ καθηγητὴς τῆς γεωγρα-
φίας καὶ χαρτογράφος Κίσερτ παρσέκευδεν ἐντὸς δύο ἡμε-
ρῶν, κατ' αἵτησιν τοῦ πρίγκηπος Χσένλως, γεωγραφικὸν
πίνακα Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ μέ-
χρι τοῦδε προαβάντα διάφορα ὁροθετικά διαγράμματα.
Ἐπὶ τῇ βράτει τοῦ χάρτου τούτου ὥρισεν ἡ συνδιάσκεψις
τὴν γενικὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν.

— Ἐν Βερολίῳ ἀπέβησε πρὸ ἡμερῶν ὁ ἀρχιτέκτων καὶ
καθηγητὴς Στράχ, δι' ἀνακαλύψας τὸ Διονυσιακὸν θέατρον.

— Ἀπὸ τῆς 1. Ιουνίου ἤρξατο ἐκδιδομενὸν ἐν Κερκύρᾳ
ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. I. M. Ρέσσον περιοδικὸν φιλολογικόν-
επιστημονικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀμρόλ η π τ ο ς. Ἐκδίδεται
κατὰ μῆνα ἐξ ὀκτώ σελίδων. Ἡ ὅλη τοῦ πρώτου φύλλα-
διοῦ εἶνε καθαρῶς νομικῇ.

— Ὁ ἐν Ζακύνθῳ δικηγόρος κ. Δ. Σωμερτίης ἀγγέλλει
τὴν ἐκδόσιν μελέτης αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν μεταρρυθμιστῶν
διατάξεων τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Σ. E. Στεφάνου ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις νέα
ἐφημερίς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ». Ἐκδίδε-
ται ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος εἰς μέγα σχῆμα καὶ περιέχει ποι-
κίλην πολιτικὴν καὶ φιλολογικὴν ὕλην.

— Ἐξεδόθησαν ἐσχάτως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αἱ ἐξῆς νέαι
ἐφημερίδες: Οἱ Ἑλθεροὶ (ἐν Ζακύνθῳ), ὁ Ἀλφειὸς
(ἐν Πύργῳ) καὶ ἡ Νανὰ (ἐν Σύρῳ) καὶ ἡ Ἐξίς (ἐν Πά-
τραις). Ἡ τελευταία ἔχει ὁρθοκεντρικὸν χαρακτῆρα.

— Magazin für die Literatur des Auslandes
(Ἀποθήκη τῆς ἀλλοδαπῆς φιλολογίας).

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διδάκτορος κ. Edward Engel ἐν
Βερολίῳ περιοδικὸν τοῦτο εἶνε σπουδαιότατον καὶ ἐαυτοῦ καὶ
ἰδιοῦ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι, συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν
τῆς ἱδρύσεώς του, πραγματεύεται συνεχῶς καὶ περὶ τῆς
ἀρχαίας καὶ νέας ἑλληνικῆς φιλολογίας, καὶ ἀριθμεῖ με-
ταξὺ τῶν συντακτῶν του τοὺς ἐπισημοτέρους τῶν Γερμα-
νῶν φιλόλογων. Ἐκδίδεται δὲ καὶ ἐβδομάδα εἰς φυλλάδια
ἐκ 16 σελίδων εἰς 4^{ος} καὶ τιμᾶται 4 μάρκα κατὰ τριμηνίαν.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ.

Εἰκονογραφικὴ ἐφημερίς ἐκδιδομένη κατὰ ἀσάβανον ἐν Παρίσι,
εἰς μέγα ὄν, ἐκ σελ. 16. Ἐτησίᾳ συνδρομὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα πρ. 23.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῆς ἐν Βερολίῳ συνδιασκέψεως τῶν Δυνάμεων ἡ
γραμματὴ τῶν νέων ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἐκανονίσθη
μοδῶς κατὰ τὴν ἀγγλογαλλικὴν πρότασιν ὡς ἑπεται:
Ἡ γραμμὴ ἀρκεται ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ δεξιοῦ βραχίονος
τοῦ Καλαμά, ἀνέρχεται τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ τούτου μέ-
χρι Παγόδας, ἐκείθεν δὲ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ
Ζαγορίου παρακολουθοῦσα δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς
τῶν ὁδῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου καὶ εἰς τὴν Μίσσα-
λιου κάμπτει ἐκείθεν πρὸς τὸ Παλατιοδὸν, οὗτος παρα-
κολουθεῖ τὴν κορυφὴν, ἕως τοῦ ὄρους Ζυγοῦ. Ἀπὸ τοῦ
ὄρους τούτου διὰ τῆς κορυφῆς τῶν Χασίων, τῶν Καμβου-
νίων, τοῦ ὄρους Τσάπκα, τοῦ ἁγίου Ἀρηταρίου καὶ τοῦ
ἁγίου Ἡλίας (Ὀλύμπου) ἐξικνεῖται εἰς τὸν Λιγαίον βορείω-
τερον τοῦ Πλαταμῶνος. Οὕτως ἐντὸς τῆς καθοριζομένης τῇ
Ἑλλάδι χώρας περιλαμβάνονται Ἰωάννινα, Μέτσοβον, μέ-
ρος τῶν χωρίων τοῦ Ζαγορίου καὶ Πρέβεζα ἐν Ἠπείρῳ, ἐν
δὲ Θεσσαλίᾳ, Λάρισα, Τρίκαλα, Τύρνοβον καὶ Βόλος. Ἡ
συνδιάσκεψις μετὰ τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς γραμμῆς ἐπε-
λήθη ἄλλων ζητημάτων, σχετιζομένων πρὸς τὴν προάρ-
τησιν τῆς νέας χώρας εἰς τὸ ἑλληνοκὸν κράτος. Ἡ Α. Μ.
ὁ βασιλεὺς ἡμῶν κατὰ τὴν ἐν Παρίσι διατριβὴν αὐτοῦ
παρεκάλει τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας
κ. Φάρ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετάβασιν ἀνωτέ-
ρων τινῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ
ἡμῶν. Ὁ κ. Φάρ ἀδεία τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας κ.
Γρεβὺ ὑπέδειξεν ἥγη τοὺς ἀξιωματικούς τοὺς μέλλοντας νὰ
ἐλθῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. — Ἐντολὴ τῆς Α. Μ. τῆς βασι-
λείας τελεῖται δις τῆς ἐβδομάδος, Κυριακὴν καὶ Πέμ-
πτῃν, λειτουργίᾳ ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ ἐπὶ τῇ θανάτῳ τῆς
αὐτοκρατορίας τῆς Ρωσσίας ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.
Συνιστῶνται δύο νέα τάγματα πεζικοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν
καὶ ὑπαξιωματικῶν ἀνέχοντάς εἰς τοὺς ὑπερῷους.
Ἀνεστήθη ἡ καταργηθεῖσα σχολὴ τῶν ναυκλάστρων,
διετῆθη δὲ καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν ναυκλάστρῶν ἀνά-
των. — Ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν διευθυνόμενος πρέσβης
τῆς Ἰταλίας κόμης Κόρτης κατὰ τὴν εἰς Πειραιᾶ προσέγ-
γισιν αὐτοῦ ἀνέβηκε εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπισκέψατο τὸν κ.
πρωτοπουργόν, μετ' ὃ κατεβῶν ἀμέσως εἰς Πειραιᾶ ἐξη-
κολούθησε τὸ εἰς Κωνσταντινούπολιν ταξίδιον του. — Ἐκ
Γαλλίας ἐκομισθῶσαν ἐνταῦθα φράγκα 1,800,000 εἰς κερ-
ματὰ ἀνταλλαγέντα διὰ χρυσοῦ κατὰ τὴν περὶ τούτου
ῥήτραν τῆς νόμισματικῆς συμβάσεως. — Βεβαίονται δὲ ἡ
ἀποξήρανσις τῆς Κωπαίδος παρεωρήθη εἰς ἐπὶ τὴν γαλ-
λικὴν καὶ ἑλληνικὴν ἀντιπροσώπευμένην ἐπὶ τοῦ κ. I.
Βούρου. — Ἡ βιβλιοθήκη τῆς βουλῆς ἔλαβεν κατ' αὐτὰς νέας
δωρεάς τοῦ προεδρίου τοῦ ἰταλικοῦ Κοινοβουλίου ἀπεστέ-
λε τὴν συνέλειαν τῶν πρακτικῶν αὐτοῦ εἰς τόμους 25. Ἡ
ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐπίσης ἀπέστειλε τὴν συνέλειαν
τῶν ἐπισήμων δημοσιευμάτων αὐτῆς εἰς 4 τόμους. — Ἀπε-
βίωσεν ἐνταῦθα ὁ Νικόλαος Λδοίπος, ἀξιωματικὸς εὐπα-
δεύτος τοῦ μηχανικοῦ. — Δύο κρούσματα διηθερίσθης ἐση-
μειώθησαν ἐν Ἀθήναις. — Ὑπερέτριά τις ἐδηλητηρίασθη
ἐνεκα λόγων ἔρωτικῶν. — Ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ
Σωτήρος εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντάποκρὶτὴν τῶν
Ἡμερησίων Νέων. — Ἀφθονός εἶνε ἡ συγκομιδὴ τῶν σί-
τηρῶν εἰς πολλὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, διὰ τοῦτο αἱ τι-
μαὶ τοῦ σίτου ἐξέπεσαν. Καὶ ἡ τῶν ὀνῶν δὲ συγκομιδὴ
προμηνύεται ἰκανῶς καλῇ. — Εἰς τὰς ἀμπέλους ἐν Ὠρεῶν
ἀνεφάνη πληθὺς καρπῶν ἐπιφερούσων πολλὰς ζημίας εἰς
τὰ κτήνηματα. — Δυνάμει τοῦ τελευταίου περὶ παγνιοχάρτων
νόμου, ἡ ἀστυνομία ἐνήργησε κατάσχαιν παγνιοχάρτων
ἐν Πειραιᾷ. — Ὁ κ. Α. Δαμασκηνὸς ἐξήγησε τὴν παραγ-
ομένην τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἐν Φαλήρῳ ἐλῶν. — Ἐν τῇ
Καπουργιτικῇ Σύρῳ ἐξεδικάσθη ἐσχάτως σπουδαιότατη
δίκη. Τέσσαρα ἄτομα κατηγοροῦντο ὅτι ἀπὸ κοινοῦ συνέ-
νοηθέντα προσέκαλσαν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν τὸν δημοσίον
ἐπαρχίαρα Λαυρίου καὶ ἐδολοφόνησαν αὐτὸν ὅπως τῷ
ἀφαιρέσωσιν ὅσα ἐκράτει χρήματα. Οἱ ἔνοχοι πεσθέντες
περὶ τῆς πληρώσεως ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων κατεδικάσαν
τρεῖς μὲν ἐξ αὐτῶν εἰς θάνατον, τὸν δὲ τέταρτον εἰς ἐξ-
μνηνον φυλάκισιν. — Ἡ κυβέρνησις πρὸς ἐμφύχωσιν τῆς ἐγ-
χωρίου βιομηχανίας ἀπεφάσισεν, ἵνα ὁ διπλοῦντος ἔκτος, τὰ
βαμβακερὰ θάλασσα ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ὑλίκον παραγ-
όμενον ἐν τῷ τόπῳ καὶ χρήσιμον τῷ στρατῷ προτιμηθῶσιν
τῶν ξένων.